

Стояне, прости ми! Нѣма вече! Като майка ще я почи-
тамъ отсега. Клетва давамъ предъ Бога.

Стоянъ (бие я). Нѣма прошка за тебе. Да се поди-
гравашъ ти така съ майка ми и тя толкова време да
търпи. Ще те бия, докато те прибия отъ бой.

Петрана (пада на колѣне предъ свекървата, прегръща я,
цѣлува ѝ ржцетъ). Прощка искамъ, майчице! Смили се
надъ мене. Като истинска майка ще те гледамъ. Закле-
вамъ се!...

Стоянъ. Нѣма прошка за тебе, проклетнице. Нѣмашъ
ти срамъ! (Бие я).

Майката. Стига, Стояне, стига — тя си получи вече
заслуженото. Лошо е кога нѣма човѣкъ страхъ и отъ
Бога.

Стоянъ. Не, майко, тя не заслужава милостъ. Ахъ,
що не си ми казала по-рано, ами си търпѣла толкова
време. (Хваща Петрана за косата и почва да я тегли къмъ вра-
тата). Въ зимника ще я затворя — да пукне тамъ!

Майката. Недей, синко, тя ще се разкае. Не бжди
лошъ.

Петрана. Прости ми, Стояне! Сбъркахъ — нѣма
вече!...

Стоянъ (пуска я). Скоро тамъ при мама на колѣне.
Цѣлувай ѝ ржка и искай прошка отъ нея.

Петрана (на колѣне предъ свекървата, цѣлува ѝ ржка).
Прости ми, мале, сбъркахъ. Като сжща майка ще те
имамъ вече. Заклевамъ се предъ Бога. (кръсти се).

Майката. Богъ да ти прости, снахо!...

З А В Е С А

Ценко Цвѣтановъ

АПРИЛЪ

Презъ урви и ниви
Априлъ долетѣ,
обкичи земята
съ люлякъ и цвѣтя.

Надъ китни поляни
южнякътъ повѣ,
славей ранобуденъ
въ горитѣ запѣ.

Въ градинитѣ росни
вработа летятъ
и пѣсни на воля
въ простора ехтятъ.

На изтокъ срѣдъ блѣсъкъ
Зора зазори.
Априлъ Слънчоносецъ
разсипа искри.

Георги Хрусановъ